



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. K.**
bytem X

zast. advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Husova 48/4, 276 01 Mělník

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2025, č. j. JMK 114 538/2025,
sp.zn. S-JMK 85101/2025/OD/Os,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2025, č. j. JMK 114538/2025, sp.zn. S-JMK 85101/2025/OD/Os (dále „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Magistrátu města Brna, odboru přestupků v dopravě, ze dne 13. 5. 2025, č. j. OPD-60027/25-31 (dále též „usnesení“). Tímto usnesením správní orgán

prvního stupně zastavil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 25. 12. 2024 v 00:23 hod. v Brně na ul. J. jako řidič motorového vozidla odmítl lékařské vyšetření ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Z obsahu správních rozhodnutí plyne, že žalobce se při silniční kontrole podrobil dvěma dechovým zkouškám s pozitivním výsledkem, a správní orgány vyšly z toho, že byly-li tyto dechové zkoušky provedeny analyzátozem alkoholu v dechu v souladu s příslušnou metodikou, nebyl dán důvod k provedení odborného lékařského vyšetření. Proto neuposlechnutí výzvy k takovému vyšetření nemohlo naplnit skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce obecně tvrdí, že rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná a zasahují do jeho ústavně zaručených základních práv a svobod. Správní řízení bylo dále stíženo vadami představujícími podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a samotná rozhodnutí pak trpí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů a nedostatečném zjištění skutkového stavu.
4. Konkrétně pak žalobce namítl, že mu správní orgán nesdělil, k jakému dni hodlá vydat rozhodnutí; v tom spatřuje podstatnou vadu řízení. Současně namítal porušení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť mu před vydáním prvostupňového usnesení nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a nebylo mu sděleno, kdy správní orgán považuje dokazování za ukončené.
5. Dále namítal, že mu byla odepřena možnost ústního jednání, že nebyla prokázána subjektivní ani objektivní stránka přestupku, že úřední záznam není důkazem, že nebyla předložena videodokumentace a že nebylo doloženo řádné poučení žalobce při policejním zákroku.
6. Žalobce z uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí i usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu odmítl, případně zamítl. Uvedl, že žalobce nemohl být rozhodnutím materiálně zkrácen na svých právech, neboť řízení bylo zastaveno v jeho prospěch.
8. K námitce porušení § 36 odst. 3 správního řádu žalovaný uvedl, že správní orgán prvního stupně sice pochybil, avšak toto pochybení bylo napraveno v odvolacím řízení tím, že odvolací orgán žalobci doplněné podklady zaslal a umožnil mu se k nim vyjádřit, což žalobce nevyužil. Ostatní námitky žalovaný označil za nepřipadné, neboť žalobce nebyl uznán vinným z přestupku.

IV. Jednání a posouzení věci soudem

9. Soud ve věci nařídil jednání, neboť žalobce na jeho konání výslovně trval. Jednání se konalo dne 22. 5. 2026, ve stejný den však byla soudu doručena omluva žalobce i jeho právního zástupce z jednání. Jednání tedy byla přítomna pouze zástupkyně žalovaného.

10. Po shrnutí obsahu žaloby soudem se vyjádřila zástupkyně žalovaného. Odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky se shodují s námitkami odvolacími, a také na vyjádření k žalobě. Žaloba by měla být odmítnuta, neboť napadeným rozhodnutím nebylo zasaženo do práv žalobce a námitky směřující do přestupku, jsou zcela irelevantní, protože se přestupek neprojednával.
11. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
12. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba proti rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení přípustná a zda je žalobce k jejímu podání aktivně legitimován. V tomto směru soud nesdílí názor žalovaného, že žaloba měla být odmítnuta.
13. Judikatura Nejvyššího správního soudu je ustálena v tom, že rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení je způsobilým předmětem soudního přezkumu a že obviněný z přestupku může být aktivně legitimován nejméně podle § 65 odst. 2 s. ř. s., tvrdí-li, že byl v předcházejícím řízení zkrácen na procesních právech, a to způsobem, který mohl mít za následek nezákonné rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 2. 2004, č. j. 4 As 40/2003-30, č. 493/2005 Sb. NSS, ze dne 13. 12. 2017, č. j. 1 As 1/2017-65, či ze dne 18. 6. 2020, č. j. 1 As 42/2019-50). Již sama tvrzená procesní vada podle § 36 odst. 3 správního řádu proto postačuje k věcnému projednání žaloby.
14. Po věcném posouzení však soud dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
15. Podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.
16. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu oprávněné osoby vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Současně však § 20 odst. 3 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, stanoví, že spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu splňujícím zákonné podmínky, odborné lékařské vyšetření se neprovede.
17. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející usnesení vycházejí právě z tohoto právního závěru. Pokud byly dechové zkoušky žalobce provedeny řádně a byly použitelné jako důkaz, nebyl právní důvod vyžadovat po žalobci následné odborné lékařské vyšetření, a neuposlechnutí takové výzvy proto nemohlo založit odpovědnost za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Tento závěr je srozumitelný, má oporu v citované právní úpravě a není vnitřně rozporný. Napadené rozhodnutí proto nelze považovat za nezákonné z důvodu nesprávného právního posouzení věci.
18. Dále se soud zabýval namítaným porušením § 36 odst. 3 správního řádu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný sám výslovně připustil pochybení správního orgánu prvního stupně. Ten po seznámení žalobce se spisem dne 16. 4. 2025 doplnil spis o žádost adresovanou Policii ČR a o její odpověď, aniž by následně žalobci umožnil se s těmito novými podklady před vydáním usnesení seznámit a vyjádřit se k nim. V tomto rozsahu tedy soud přisvědčuje žalobci, že postup správního orgánu prvního stupně nebyl v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Ostatně to učinil již žalovaný.

19. Žalobce současně namítal, že mu správní orgán nesdělil, k jakému dni hodlá vydat rozhodnutí, a v tom spatřoval podstatnou vadu řízení.
20. Z § 36 odst. 3 správního řádu neplyne povinnost správního orgánu vždy účastníkovi výslovně oznámit konkrétní kalendářní den, kdy hodlá rozhodnout. Smyslem tohoto ustanovení je, aby účastníku byla před vydáním rozhodnutí dána skutečná a efektivní možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve fázi, kdy již bylo shromažďování podkladů ukončeno. Podstatou zákonné procesní záruky tedy není formální sdělení přesného dne vydání rozhodnutí, ale zajištění reálného prostoru pro procesní reakci účastníka na úplný soubor podkladů.
21. Jinými slovy, správní orgán není povinen účastníkovi vždy sdělit, jaký den bude rozhodnutí vydáno, nýbrž je povinen dát mu najevo, že podklady jsou kompletní, a poskytnout mu možnost se k nim ještě před rozhodnutím vyjádřit. Námitka žalobce proto není důvodná potud, pokud dovozuje samostatnou nezákonnost již jen z absence sdělení konkrétního dne, k němuž správní orgán hodlal rozhodnutí vydat.
22. Přestože správní orgán prvního stupně pochybil v tom, že po doplnění spisu o nové podklady nerespektoval postup předpokládaný § 36 odst. 3 správního řádu a nedal žalobci možnost se k těmto novým podkladům vyjádřit, nejedná se o důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí (srov. § 75 odst. 3 s. ř. s.).
23. Žalovaný doplněné podklady žalobci v odvolacím řízení zaslal, poskytl mu lhůtu k vyjádření, a žalobce této možnosti nevyužil. Současně žalobce ani v žalobě konkrétně netvrdí, co by k těmto doplněným podkladům uvedl, jaké návrhy by uplatnil a jak by takové vyjádření mohlo změnit závěr správních orgánů. Rozhodnutí o zastavení řízení bylo navíc pro žalobce příznivé, neboť správní orgány nekonstatovaly jeho vinu, nýbrž uzavřely, že stíhaný skutek není přestupkem.
24. Za těchto okolností soud uzavírá, že vytýkaná vada řízení, ani absence sdělení konkrétního dne vydání rozhodnutí, nemohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.
25. Žalobce dále namítal, že byl zkrácen na svých právech tím, že mu byla odňata možnost účastnit se ústního jednání a žádat nový termín.
26. Ani tato námitka není důvodná. Z podkladů plyne, že správní orgán I. stupně ústní jednání nařídil na den 2. 4. 2025 a že zástupce žalobce žádal jeho odročení. Z předložených listin však nevyplývá, že by žalobce byl následně uznán vinným bez možnosti uplatnit obhajobu; naopak řízení bylo zastaveno. Žalobce navíc netvrdí žádnou konkrétní skutečnost, která by v důsledku absence dalšího jednání mohla ovlivnit závěr, že stíhaný skutek není přestupkem. Ani tato námitka proto nemůže založit nezákonnost napadeného rozhodnutí,
27. Žalobní námitky o neprokázání objektivní a subjektivní stránky přestupku, nepoužitelnosti úředního záznamu, absenci videodokumentace či neprokázaném poučení žalobce nejsou rovněž důvodné. Tyto námitky by mohly být významné tehdy, pokud by správní orgány dospěly k závěru o vině žalobce. To se však nestalo. Správní orgány řízení zastavily s tím, že žalobcovo jednání není přestupkem. Žalobce se tak fakticky domáhá toho, aby po zrušení pro něj příznivého rozhodnutí správní orgán ve věci dále vedl sankční řízení a meritorně vyslovil, že se přestupku nedopustil.
28. Takové právo však bez dalšího neexistuje. Obviněný z přestupku nemá absolutní právo domáhat se meritorního projednání věci jen proto, aby dosáhl „očistění“; srov. zejména rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2017, č. j. 1 As 1/2017-65, a ze dne 20. 10. 2017, č. j. 2 As

101/2017-46. Jakkoli se tedy připouští soudní ochrana proti zastavení řízení, ještě to neznamená, že soud musí zrušit rozhodnutí, které je pro žalobce příznivé, jen proto, aby správní orgán pokračoval v řízení.

29. Soud pro úplnost dodává, že žaloba obsahuje i některé pasáže zjevně nesouvisející s projednávanou věcí, zejména argumentaci o bodech v registru řidičů a o odečtu bodů. K těmto tvrzením soud nepřihlížel, neboť nemají žádnou vazbu na napadené rozhodnutí ani na předmět tohoto soudního řízení.

V. Závěr a náklady řízení

30. Ze všech shora uvedených důvodů soud uzavřel, že napadené rozhodnutí je zákonné. Správní orgány správně vyhodnotily, že jednání žalobce, pro něž bylo vedeno řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, za zjištěných okolností nenaplnňuje znaky tohoto přestupku. Řízení tak bylo důvodně zastaveno podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Procesní pochybení správního orgánu prvního stupně při aplikaci § 36 odst. 3 správního řádu nemělo v konkrétních okolnostech věci vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu přiznány nebyly (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem.; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 22. května 2026

Lenka Bahýřová, v. r.
samosoudkyně